

Ercros: Flix mereix que rectifiquen

XAVIER SABATÉ
Diputat del PSC
per Tarragona

L'empresa, més que centenària a Flix -1897- ha passat vicissituds diverses amb diferents noms. I de ser exemple europeu i mundial en les seves millors èpoques ha acabat amb la major part dels seus terrenys contaminats així com de l'Ebre que la va fer néixer i li ha donat sempre vida. Una part important dels seus administradors no han sabut conservar-la ni adaptar-la als temps ni buscar noves activitats. Administradors que no han patit mai cap crisi. En canvi han vist com totes les crisis sense excepció les patien els seus treballadors i treballadores que han donat el millor d'ells mateixos -quants fins i tot la seva vida-?

No es pot queixar Ercros de falta de col·laboració de Flix: impostos municipals reduïts, ulls grossos a sentències que certificaven atemptats mediambientals, residus dipositats a preus simbòlics...

Tampoc no es pot queixar de falta de suport del Govern de Catalunya en diverses ocasions. La que més recordo quan jo hi era, donant suport a la consolidació del que havia de ser el primer grup químic català quan va adquirir Aragonesas i després Derivados Forestales amb un finançament sindicat dirigit per l'Institut Català de Finances.

Tampoc no es pot queixar que no hi haguem col·laborat amb ideoles davant la falta clamorosa d'iniciatives per la seva banda. La darrera, quan al març del 2010, en unes jornades de CCOO a Tarragona sobre energia, vam assenyalar la

ubicació dels terrenys d'Ercros a Flix com a idonis per construir una planta de biomassa a la qual després l'empresa volia afegir la fabricació de pellets.

Però el cert és que fins avui i malgrat que hem seguit de prop tot el procés, facilitant fins i tot possibles inversors després del fracàs amb els qui havia contactat l'empresa, cap èxit. Ara ens assabentem que és possible que els fracassos s'hagin produït per unes

exigències massa elevades per part d'Ercros. Si fos així, n'hi hauria per llogar-hi cadires perquè tot hom sap que les seves trenta hectàrees no les ocuparà ja mai i, per tant, qualsevol empresa que vulgui instal·lar-se allà hauria de veure's com una benedicció per a Ercros i no com una ocasió per demanar *el oro y el moro*. En fi, potser els hem dispensat massa bons trac-

tes i els seus directius s'han encantat i ensopit. O potser ens han sortit massa espavilats -ja m'entendran millor si aquí poso noms com Javier de la Rosa-. O han estat incompetents -aquí posin vostès els noms que vulguin que ja els coneixem tots- i han marxat o encara hi són sense cap mena de patiment i ben contents i proveïts.

Ercros hauria de saber que en ple segle XXI les empreses serioses tenen assumit el concepte de responsabilitat social. Si hi reflexionen veuran que tenen contrreta amb Flix una responsabilitat molt gran. I si pensen en el tracte tan favorable que els hem dispensat a Flix, com he explicat, conclouran que tenen un deure ètic i moral que potser no es pot quantificar però que és molt gran. Així que han de

seure i col·laborar. Tenen l'oportunitat de rectificar i quedar bé cosa que fa anys que no fan. Alguns potser no ho han fet mai però darrere la fredor gèlida de les xifres sense cap mena de diàleg, hi ha la possibilitat real de buscar una al-

ternativa. Ercros sap -aquí ho sabem gairebé tot- que dels diversos escenaris ha escollit el més traumàtic i radical. I sap, finalment, que la gent de Flix que tant ha aportat durant més de cent anys, està disposa-

da a parlar per trobar solucions.

Ercros ha de fer marxa enrere i saber que si ho fa no manifestarà cap feblesa, sinó que trobarà el reconeixement del seu gest per centenars i milers de persones actuals i futures. La unanimitat de totes les forces polítiques al Parlament i la mobilització de tot el poble ho demostren.

Ercros ha de fer

marxa enrere en

la seva decisió, ha

de seure i col·laborar